

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	8SŽ/31/2011
Identifikačné číslo spisu:	9011010195
Dátum vydania rozhodnutia:	24.07.2012
Meno a priezvisko:	CSc., JUDr. Eva Babiaková
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2012:9011010195.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Jaroslavy Fúrovej a členov senátu JUDr. Evy Babiakovej, CSc. a Mgr. Petra Melichera v právnej veci navrhovateľky: MAC TV, s. r. o, Brečtanová 1, Bratislava, IČO: 00 618 322, zastúpenej Advokátskou kanceláriou Bugala - Ďurček, s.r.o., Drotárska cesta 102, Bratislava, IČO: 36 731 544, proti odporkyni: Rada pre vysielanie a retransmisiu, Dobrovičova 8, Bratislava, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia odporkyne č. RP/80/2011 zo dňa 4. júla 2011, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozhodnutie odporkyne č. RP/80/2011 zo dňa 4. júla 2011 podľa § 250j ods. 3 v spojení s § 250l ods. 2 O. s. p. z r u š u j e a vec jej v r a c i a na ďalšie konanie.

Navrhovateľke náhradu trov konania n e p r i z n á v a .

Odôvodnenie

Rozhodnutím č. RP/80/2011 zo dňa 4. júla 2011 odporkyňa rozhodla, že navrhovateľka porušila povinnosť ustanovenú v § 38 ods. 4 zákona č. 308/2000 Z. z. o vysielaní a retransmisii a o zmene zákona č. 195/2000 Z. z. o telekomunikáciách v znení neskorších predpisov (ďalej v texte rozsudku len „Zákon“) tým, že v rámci televíznej programovej služby JOJ dňa 20. decembra 2010 cca o 20:17 odvysielala sponzorovaný program Panelák, obsahujúci osobitné propagačné zmienky o službe tretej osoby - službe Skylink spoločnosti Towercom, a.s., ktoré priamo podporovali jej predaj, za čo jej uložila podľa § 64 ods. 1 písm. d/ Zákona pokutu určenú podľa § 67 ods. 3 písm. d/ Zákona vo výške 1000 €.

Proti tomuto rozhodnutiu podala navrhovateľka v zákonnej lehote dňa 20. septembra 2011 opravný prostriedok, v ktorom žiadala, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky napadnuté rozhodnutie zrušil, vec vrátil odporkyni na ďalšie konanie a zaviazal ju k náhrade trov konania.

Uviedla, že v konaní správneho orgánu bola zistená taká vada, ktorá by mohla mať vplyv na zákonnosť rozhodnutia. Konanie vo veci možného porušenia Zákona bolo začaté prijatím uznesenia odporkyne na zasadnutí dňa 1. marca 2011 v súvislosti s tým, že dňa 20. decembra 2010 o cca 20:17 hod. vysielateľka odvysielala sponzorovaný program Panelák, v ktorom mohlo dôjsť k priamej podpore služby tretej osoby, spoločnosti Towercom, a.s., a vo veci možného porušenia § 39a ods. 5 písm. b/, d/

Zákona, v súvislosti s tým, že v rámci televíznej programovej služby JOJ dňa 20. decembra 2010 o cca 20:17 odvysielala program Panelák obsahujúci informácie o službe Skylink spoločnosti Towercom, a.s., ktoré mohli naplniť definíciu umiestňovania produktov podľa § 39a ods. 1 Zákona, pričom v tomto programe mohlo dôjsť k porušeniu povinnosti zreteľne informovať verejnosť o existencii umiestňovania produktov, označením na začiatku a na konci programu, ako aj pri pokračovaní programu po prerušení mediálnou komerčnou komunikáciou a k porušeniu povinnosti zabezpečiť, aby v tomto programe nedošlo k priamej podpore predaja tejto služby, osobitnými odkazmi na túto službu.

Odporkyňa sa so skutkovým stavom oboznámila a vo veci rozhodla dňa 4. júla 2011; v časti týkajúcej sa možného porušenia § 39a ods. 5 písm. b/, d/ Zákona bolo správne konanie zastavené rozhodnutím RZK/66/2011 zo dňa 4. júla 2011. Rozhodnutie odporkyne č. RP/80/2011 bolo navrhovateľke doručené dňa 5. septembra 2011.

Navrhovateľka poukazuje na § 64 ods. 4 Zákona mala za to, že medzi začatím správneho konania (1.3.2011) a doručením rozhodnutia (5.9.2011) uplynula doba viac ako 6 mesiacov. Napadnuté rozhodnutie je v rozpore so zákonom, nakoľko nebolo v zákonnej lehote doručené a nemohlo nadobudnúť právne následky rozhodnutia. Právo odporkyne sankcionovať vysielateľku zaniklo uplynutím 6 mesačnej lehoty počítanej od začatia správneho konania.

K podanému opravnému prostriedku sa písomným podaním zo dňa 20. októbra 2011 vyjadrila odporkyňa tak, že navrhla napadnuté rozhodnutie potvrdiť.

Uviedla, že ak by bolo úmyslom zákonodarcu určiť jej povinnosť v 6 mesačnej lehote nielen rozhodnúť ale rozhodnutie aj doručiť, tak by túto povinnosť v predmetnom ustanovení explicitne uviedol, pričom ako príklad v tejto súvislosti poukázala na ustanovenie § 192 ods. 5 zákona č. 73/1998 Z. z. o štátnej službe príslušníkov Policajného zboru, Slovenskej informačnej služby, Zboru väzenskej a justičnej stráže Slovenskej republiky a Železničnej polície.

Odporkyňa poukázala i na to, že rovnaký záver implicitne vyplýva aj z konštantnej judikatúry Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, keď sa tento zaoberal len otázkou prijatia rozhodnutia, otázkou doručenia sa najvyšší súd nezaoberal, nakoľko za relevantnú považoval skutočnosť, kedy odporkyňa predmetné rozhodnutie prijala. Za relevantný moment uplynutia 6 mesačnej lehoty považoval najvyšší súd deň prijatia rozhodnutia aj v konaniach 3SŽ/35/2009, 3SŽ/5/2009, 5SŽ/80/2009, 5SŽ/55/2007 a. i., pričom nikdy neskúmal otázku, kedy bolo predmetné rozhodnutie doručené účastníkovi konania. Za moment uplynutia 6 mesačnej subjektívnej lehoty vyplývajúcej z § 64 ods. 4 Zákona, je považovaný deň prijatia rozhodnutia, nie deň jeho doručenia.

Záverom odporkyňa uviedla, že napadnuté rozhodnutie v subjektívnej 6 mesačnej lehote nielen prijala, ale ho aj podala na poštovú prepravu, konkrétne dňa 31. augusta 2011, o ktorej skutočnosti priložila aj originál podacieho lístka.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd vecne príslušný (§ 246 ods. 2 písm. a/ O. s. p. v spojení s § 64 ods. 6 Zákona) napadnuté rozhodnutie ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo, preskúmal v rozsahu dôvodov uvedených v opravnom prostriedku a po oboznámení sa s obsahom administratívneho spisu ako aj s obsahom písomných podaní účastníkov konania a po vypočutí zástupcov účastníkov na nariadenom pojednávaní dňa 24. júla 2012 dospel k záveru, že napadnuté rozhodnutie je potrebné zrušiť a vec vrátiť odporkyni na ďalšie konanie.

V správnom súdnictve preskúmajú sudy na základe žalôb alebo opravných prostriedkov zákonnosť rozhodnutí a postupov orgánov verejnej správy (§ 244 ods. 1 O. s. p.).

V prípadoch, v ktorých zákon zveruje súdom rozhodovanie o opravných prostriedkoch proti neprávoplatným rozhodnutiam správnych orgánov, postupuje súd podľa tretej hlavy piatej časti O. s. p. (§ 250l ods. 1 O. s. p.).

Podľa § 250l ods. 2 O. s. p., pokiaľ v tejto hlave nie je ustanovené inak, použije sa primerane ustanovenie druhej hlavy s výnimkou § 250a.

Podľa § 250q ods. 2 O. s. p. o opravnom prostriedku rozhodne súd rozsudkom, ktorým preskúmané

rozhodnutie buď potvrdí, alebo ho zruší a vráti na ďalšie konanie. Ustanovenie § 250j ods. 5 platí obdobne.

Podľa § 250j ods. 3 O. s. p., súd zruší napadnuté rozhodnutie správneho orgánu a podľa okolností aj rozhodnutie správneho orgánu prvého stupňa a vráti vec žalovanému správneho orgánu na ďalšie konanie, ak bolo rozhodnutie vydané na základe neúčinného právneho predpisu alebo rozhodnutie je nepreskúmateľné pre neúplnosť spisov správneho orgánu alebo z dôvodu, že spisy neboli predložené. Súd zruší rozhodnutie správneho orgánu a konanie zastaví, ak rozhodnutie vydal orgán, ktorý na to nebol podľa zákona oprávnený. Rozsahom a dôvodmi žaloby v týchto prípadoch nie je súd viazaný.

Podľa § 64 ods. 4 Zákona, rada o uložení sankcie rozhodne do šiestich mesiacov odo dňa, keď sa o porušení povinnosti podľa odseku 1 dozvedela, najneskôr však do jedného roka odo dňa, keď bola povinnosť porušená. Za deň, keď sa rada dozvedela o porušení povinnosti podľa odseku 1, sa považuje deň prerokovania správy o kontrole dodržiavania povinností podľa tohto zákona na zasadnutí rady.

Z obsahu administratívneho spisu nebolo možné zistiť deň, kedy sa rada dozvedela o porušení povinnosti, keď jeho súčasťou nebola správa o kontrole dodržiavania povinností ani žiadny iný relevantný podklad, podľa ktorého by bolo možné uvedenú skutočnosť zistiť a na tomto základe posúdiť dodržanie lehoty v zmysle § 64 ods. 4 Zákona.

Na základe uvedeného neostávalo najvyššiemu súdi iné, ako napadnuté rozhodnutie odporkyne podľa § 250j ods. 3 v spojení s § 250l ods. 2 O. s. p ako nepreskúmateľné pre neúplnosť spisov zrušiť a vec vrátiť odporkyni na ďalšie konanie.

O trovách konania rozhodol najvyšší súd podľa § 250l ods. 2 O. s. p. v spojení s § 250k ods. 1 veta prvá O. s. p. tak, že navrhovateľke ich náhradu nepriznal, keď trovy konania neboli vyčíslené v zákonnej lehote podľa § 151 ods. 1 O. s. p. a zo súdneho spisu iné trovy ako trovy právneho zastúpenia nevyplývajú (§ 151 ods. 2 veta druhá O. s. p.).

Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky v pomere hlasov 3:0 (§ 3 ods. 9 veta tretia zákona č. 757/2004 o súdoch o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.